

בלבבי משכן אבנה

USA 718.521.5231

שיעורי "בלבבי" מופיעים ב"קול הלשון" בארץ 073.295.1245

שאלה: בס"ד במכתב הזה אני שופך את ליבי בפני הרב, זעקה מתוך ליבי.

אני רואה את המציאות הכואבת מאד עכשיו, מה שהרב דיבר בדרשא על קורונה, על התגברות שער הנ' דנ' עכשיו, טומאת האינטרנט ומדיה, ואיך שטומאה זו מתגברת עכשיו ביותר תוקף, מעת תחילת המחלת קורונה שמכריח כל בני אדם להסתגר בביתם, שבנ"א נמצאים בביתם בחיבור לאינטרנט ולמדיה ולחדשות העולם, ולעבוד מביתם דרך האינטרנט, ולהתחבר למדיה לרוב שעות ביום, והוא ממש דבר מבהיל, ובתחילה כששמעתי דברים אלו לא הבנתי את המציאות כראוי, והיה זה בגדר ידיעה בעלמא, אבל עכשיו אני רואה בעיני ותס־מרנה שערות ראשי, לבי לבי על חלליהם, איך שמציאות זו רק מתגברת ומתגברת ומתגברת, אפי' בעולמה של תורה!!!!!! כאן באמריקא כמעט רוב הבתים ורובן ככולם יש להם אינטרנט בבית, ועכשיו אפילו הרבה אברכי כולל הכניסו האינטרנט מסונן לביתם, לצורך מלאכת האשה, ומלמדים הצריכו להגיד שיעורים דרך "זום", וא' אמר לי שהוא יודע אדם חשוב שהוא ת"ח גדול ומדקדק בדיון שלא היה לו הוא אמינא בכלל להכניס אינטרנט לביתו, ועכשיו יש לו את האינטרנט בביתו "בעל כרחו", ממש בדיעבד והוא אינו רוצה בכך כלל, אבל למעשה, הצליח השטן כל כך! אינטרנט בבתים של בני ישיבה! הרבנים והראשי ישיבות בכלל לא אמרו למסור נפש, אדרבה, הם אמרו שצריך רק לשמוע לגדרים! ומחמת שהם יודעים דרגת הציבור, שאין הציבור יכול לסבול מצב בלי פרנסה, זה מלחץ השלום הבית והילדים וכל מצב רוח של ההורים אם אין להם פרנסה, ועל כן, התירו את האינטרנט בבית, לצורך פרנסה - בשמירת תנאיהם וגדריהם....

איך נפלו גבורים?? איך אנשים חשובים לא מוכנים למסור נפשם לא להביא אינטרנט

"בנפשי היסוד הדומננטי הוא יסוד העפר"

שאלה: הרב שלום וברכה, בנפשי היסוד הדומננטי הוא יסוד העפר, יש לי נטיה טבעית לעצבות וזו המידה שהכי קשה לי בעבודת ה' מלבד השיעורים של הרב שדורשים העמקה וזמן רב עד לישום מעשי, האם הרב יוכל לתת לי עצות מעשיות שיועילו באופן מידי לשמוח ולסיר הרוח נכאה בפרט מתי שאני לומד תורה או תפילה. האם יש בספר התהילים פרקים המסוגלים לכך?

תשובה: תנועה מהירה. אכילה קלה. התלהבות דקדושה.

אפשר לחזור פסוקים שמוזכר בהם שמחה, כגון: יב, יב. ט, ג. יד, ז. טו, ט, יא. יט, ט. כא, ב, ז. ל, יב. לא, ח. לב, יא. לג, כא. לד, ג. לה, כו, כז. ו, יז. מה, ט, טז. מו, ה. מח, יב. נג, י. נג, ז. נח, יא. סג, יב. סד, יא. סו, ו. סז, ה. סח, ד. סט, לג. ע, ה. פה, ז. פו, ד. צ, יד, טו. צב, ה. צו, יא. צז, א, ח, יא, יב. ק, ב. קד, טו, לא, לד. קה, ו, לח. קו, ה. קז, ל, מב. קט, כח. קיג, ט. קיח, כד. קיט, עד. קכב, א. קכו, ג. קלז, ג, ו. קמט, ב.

שמחה וגדלות המוחים בזמן הזה

שלום לרב, התורה אומרת מי הוא העשיר השמח בחלקו.. אני מבין שבכדי לזכות לעשירות צריך להיות מאושר ממש ברגע הזה עם כל מה שיש ברשותך ולשמור על גדלות המוחין וכך לזכות לעשירות.

שאלה: א. הינה כיצד ניתן להצליח לשמור על השמחה וההשלמה עם הרגע הזה למרות שיש ייסורים וקשיים ופערים.

תשובה: א. ראוי לערוך רשימה, ובה לכתוב כל מה שזכה והקב"ה נתן לו. ולהתבונן בה רבות מדי פעם, ובכל יום ולו מעט, להכיר עומק הטובה שניתנה לו. וכן לעורר השמחה. ואח"כ להודות לקב"ה בפיו. ומעין כך נהג החפץ חיים בכל יום.

ובכל עת קושי לעורר במחשבתו ובלבו רשימה זו.

שאלה: ב. כיצד ניתן להפוך מקטנות המוחין לגדלות המוחין והאם ישנם תרגילים מעשיים שהרב יכול לתת בכדי להתאמן על כך?

תשובה: ב. נצרך רוחב לב של שמחה, כנ"ל.

ונצרך רוחב שכל. לשם כך נצרך מחד לחשוב מחשבות חיוביות בתמידיות, ואם אפשר פעמים אף גבוהות ומרוממות.

וכן שמוחו יהא עסוק תדיר עד כמה שניתן בעסק שכלי של התוה"ק באופן של עיון מעורר תשוקה וחשק של בירור, שתולדתו שמחה, שמחת מוחין ושמחת לב, משמחי לב.

איך אנחנו יכולים להיות בשמחה עם כל מצב הטומאה באמריקא

האם הרצון ללמד אנשים דעת הוא רצון פסול? האם רצון האדם להת- פרנס בכבוד הוא רצון שלילי? האם הרצון של חוקר החוקר את מחלת הסרטן על מנת למצוא מזור למחלה הוא רצון שלילי? ללא רצונות אין עולם ואין התפתחות של העולם הסובב אותנו. או שישינה הבחנה בין רצון אמיתי וכנה להתפתחות אמיתית של האדם, לבין רצון מדומה של השגת קניינים חומריים אשר אינם מוסיפים ולו במקצת לאושרו של האדם.

תשובה: כל רצון צריך שיהא "על תנאי", אם ה' רוצה אזי גם אני רוצה, ואם לאו איני רוצה. ולכך כאשר אינו יוצא הרצון לפועל, נתקיים הרצון על תנאי שאינו רוצה, ולכך אינו עצוב אלא שמח.

מקור השמחה בתוך 4 היסודות (מספר שאל לבי)

שאלה: באיסוף הדרשות של "דע את שמחתך" (שיעור ג') הרב מבאר שקודם חטא אדה"ר, השמחה היה בא מיסוד האש, ועכשיו לאחר החטא השמחה בא מיסוד הרוח. אמנם בסדרה של "שמחה - הדרכה מעשית" הרב מבאר שהשמחה בא בעיקר מהיסוד העפר המתוקן, כיון שכל עניינו של שמחה הוא הוצאות כוחות אל הפועל, שהוא תכונת יסוד העפר. א"כ מהיכן השמחה בא עכשיו, מיסוד רוח או מיסוד העפר? ועוד, איך זה יכול להיות שהשמחה בא מעפר, דאם עצבות שורשו בעפר, והיפוך העצבות היא השמחה, והשמחה היא היפוך העפר, והיפוך העפר היא רוח? (האם כוונת הרב שהשמחה בא מעיקר מעפר, וכשהרב אמר שהשמחה בא מרוח או אש, זהו רוח דעפר או אש דעפר? א"כ קודם החטא השמחה לא היה בא מיסוד האש דכללות, אלא מעפר דאש?).

תשובה: עפר לעצמו עצבות. עפר עם כללות הפכו רוח, שמחה. כי השמחה הוצאה מהכח לפועל. אדמה ללא רוח אינה מוציאה לפועל. אם אין זורעים באדמה, לא נזרע מאליו, ואינו יוצא לפועל. נמצא שיסוד השמחה בעפר, כאשר יוצא לפועל עם רוח מתוקן. אולם כאשר צרוף הרוח עם העפר אינו שלם, נעשה ע-פר, פרורין, ומצורף לרוח נשבה, פירורי רוח. ואזי העפר מוציא לפועל מכח רוח שבורה, ואינו שמחה אלא עצב, כשברים תרועה, תנועת רוח שבורה.

שמחה ועצבות (מספר שאל לבי)

שאלה: שלום רב, בשיעור הנמסר בנושא, הרב מתאר כיצד נכון לפעול - התבוננות במורכבות שבכל חוויה, שמורכבת משני הפכים, וכך למתן את החוויה הקיצונית המתעוררת. שאלתי היא, האם לפי זה נכון יהיה לומר שאם אדם חושב מחשבות קיצוניות, למשל מחשבות עצבות מאד, אם יהרהר בכך שגם בתוך העצבות הגדולה ישנן נקודות של שמחה (ואולי אף יותר מכך) - יוכל למתן את העצבות בצורה משמעותית, והאם עבודה מעין זו נכללת בעבודת רוח דרוח דעפר או שמקורה אחר (אם היא אכן מדויקת). תודה רבה.

תשובה: הגדרת הדברים נכונה. ונרחיב מעט. מלבד צורת מחשבה מהם חלקי העצבות, ומהם חלקי השמחה. ישנה התבוננות שור-שית יותר בשורשי העצבות, ובשורשי השמחה. שורש העצבות, צמצום. שורש השמחה, הרחבה. ולכך יש להתבונן במצב ולראות את כל חלקי

לביתם ולמה לא רואים את המעשה השטן הזה? איך הם לא ראו, וכי הם אנשים שאינם מבקשים אמת? האם האמת עכשיו נמצא רק עם יחידים ממש, והאם זהו העומק המבהיל של דברי חז"ל "והאמת תהא נעדרת"? קשה לי להיות בשמחה משום שאני יודע שיש הרבה בתיים בישראל עכשיו ואפי' אצל הבני תורה, שעכשיו יש להם אינטרנט בביתם, שאינו כשר כלל, אפי' אם סינון. בשכונתי ראיתי שא' מהשכ-נים שלי, אברך בן תורה, בנה חיבור לאינטרנט בביתו. וספרתי לכמה אנשים על חורבן הזה, וכולם אומרים את אותו נוסח: "כל א' שואל את הרב שלו בענין זה. מה לעשות, להשאר בלי פרנסה...?"

אני חש יותר ויותר שאין אני יכול לדור כאן באמריקה עוד, ובפרט משום ה"רוח הטומאה" ששורה כאן אמריקה, כלשון הרב. אני מוכן לחיות בא"י, אבל אשתי בכלל לא מוכנת לזה, כל המשפחה היא כאן. כמובן שאני צריך להתפלל בדמעות לה' ליישר לי את דרך הנכונה בחיים. אבל איך אני יכול להיות בשמחה כשהמציאות הפנימית כאן היה כ"כ רע באופן מבהיל? איך האדם יכול לחיות כאן בשמחה ויאמר שלום עלי בנפשי, הכל טוב? יש טוענים שבזמן הזה אנו צריכים להת-מקד רק על חיובי, חיובי, חיובי, ולא על דברים שליליים, משום שהיצר הרע רוצה להפיל כל אדם משמחה וזהו כל תקפידו, להפיל עצבות על יהודים. ולכאורה זה אמת (לא שהשמחה הוא הכל, אבל בודאי היא חלק גדול מעבודתינו הוא לעיכובא). וא"כ איך אנחנו יכולים להיות לחיות עם שמחת החיים עם כל השקר וכל הטומאה וכל הטמטום הלב, שקיימת באמריקה?

תשובה: א. ניתוק נפשי עמוק מן הכלב רצוא ושוב. ב. אמונה פנימית מאוד שכך רצונו ית"ש, והשוכן אתם בתוך טומאתם.

אמונה ברצוא ושוב, שלא תסתלק הבחירה.

שמחה ונחת רוח במעונו (מספר שאל לבי)

שאלה: שלום כבוד הרב. האם במקום להגיד לעשות נחת רוח לבוראי, או בנוסף, אני יכול להגיד שאני עושה מצוות אלו לשמח אותך הקדוש ברוך הוא. כי אני אישית יותר מרגיש חיבור לאמירה הזאת, אבל חשבתי שאולי אי אפשר להגיד כך, כי כתוב שהשמחה תמיד במעונו, אז אולי לא שייך להגיד את זה, אבל אם השמחה תמיד במעונו, לא כל שכן שהנחת רוח תמיד במעונו?

תשובה: אפשר ואפשר, זה מוסיף שמחה במעונו, ומוסיף נחת רוח במעונו. ויש לומר זאת מעומק הלב לפי ערכך.

שמחה מכח ביטול הרצונות (מספר שאל לבי)

שאלה: שלום כבוד הרב. התחלתי להאזין לסדרת השיעורים שלך בשם "דע את עצמך", בשיעור החמישי, שמחה וביטול הדאגות מכח ביטול הרצונות, הרב מדבר על כך שהאדם "ע"י ביטול הרצונות, מתקן האדם את כל עולם ההרגשות שלו, אילו יצליח האדם להביא את עצמו למצב שהרצון שלו ישקוט - כתוקף ההשקטה כך תוקף השלוה שתהיה לו בחיים". הדברים אינם ברורים לי, כח הרצון הוא הכח המניע והיצירתי שבאדם, אפילו הקב"ה כביכול "עלה ברצונו", האם אישה אשר רצונה להיות אחות ולטפל באנשים רוצה משהו שאיננו בסדר?

בקות במה שיש לי, שמח בחלקו. עצב - התדבקות במה שחסר לי. וכתוב, בורא נפשות רבות וחסרונן, השמחה דבקות "ברבות", והעצב "בחסרונן".

שאלה: ג. איך אפשר לעודד אדם אם הוא לא מוצא חיות משום דבר כי עוד לא התחתן. תודה לרב, יישר כח גדול.

תשובה: ג. להתבונן מה כן יש לה, כנ"ל. וכן להעמיק את האמונה שהכל ממנו ית"ש לטובה. ולנסות להעמיק את החיים פנימה, ולמצוא את הטוב הגנוז בתוכה, ובמה שיש לה. במקביל לכך יש לקבל את היסורים באהבה. מחד התדבקות בעומק היש ובטוב הגנוז בו, ומאידך, התדבקות בחסר מתוך אמונה וקבלת יסורים באהבה. וזאת מתוך התבוננות אמונית רחבה והיקפית על ימות עולם בכלל, ועל דורנו בפרט.

צורת הבנייה הנכונה עבור אישה על מנת להיות

שמחה (מספר שאל לבי)

שאלה:

שלום הרב. אני שואלת מתוך רצון להבין צורת הבנייה הנכונה עבור אישה על מנת להיות שמחה ומיושבת. שמעתי שיעור של הרב (דע את משפחתך - דעות זרות), הזדהיתי עם הבעיות שעלו. אנו חוזרים בתשובה (אמנם בעלי עובד), אבל לשנינו יש השקפה ורצון לבית תורני. טרם נישואי למדתי כשלוש שנים בסמינר לבעלות תשובה בו נפתח לי עולם של לימודי עומק וכמיהה ללמוד תורה ולהתקרב אל השם. כיום ב"ה אמה לשלושה, מטפלת בילדים ומשתדלת בצרכי הבית. איני מרגישה שמחה למרות שידעת שלכך נוצרתי. למה? כל זמן מה בודקת לימודים שיוציאו אותי משגרת היום המפרכת והבודדה. אך אזי מה יהא על הילדים? לעיתים נוצרת בנפש תנועה של תסכול, שהרי איני פנויה לעבודה רוחנית כשם שהייתי רוצה. ויוצא שאיני שמחה מלהיות בבית, ואיני שלימה ממצאת ללימודים (שמן הסתם מרחיקים יותר מחיי פנימיות). ככל הנראה יש פה איזו סתירה. אם נוצרתי לחיים רוחניים ולהרגיש קרבת השם, אז למה רוב שעות חיי אני עסוקה בשיא החומר? ואם לחיים גשמיים, אז למה אני לא מאושרת ואף מרגישה לעתים שזה בלתי נסבל. ואם קומת האישה מתחילה בלב, בבניית הרגשות אז מה זה אומר למעשה על תכלית לימוד תורה עבורה?

תשובה: כל אדם יש לו יחודיות. וכל זמן שהוא לא עמד עליה, ירגיש חסרון נפשו. "איני מרגישה שמחה למרות שידעת שלכך נוצרתי", זהו כלל, אולם אם יתגלה היחודיות, בכך אפשר למצוא שמחה אמיתית.

עבודת האשה לגלות רובד פנימי עמוק אישי, ולהלבישו ולהוציאו לפועל בחיי החומריות, שם התכלית, ושם הענג והרויה. חלק האשה בתורה, ראשית היוצא ממנה, קיום המצות. ומלבד כך, לימוד לצורך הבנת עומקים בנפש, ובדעה, והולדה לעבודה מעשית.

הדרכה להיכנס לעבודת ה'

לפני כמה שנים גיליתי את הספר "בלבבי משכן אבנה", וראיתי שמכל ספרי המוסר זה הספר היחידי שמסביר בצורה ברורה מאוד בלשון המתאימה לי איך להתעלות בעבודת ה'. למדתי בספר על התכלית של האדם, ואיך להכניס את זה לתוך הנפש ע"י עבודה מעשית. לעשות תזכורת ששם כתוב "תכליתי בעולם

הצמצום שבו, ואת כל חלקי ההרחבה שבו.

יתר על כן, יכול להתבונן לא רק על "מה" שחושב, אלא על "עצם" כח המחשבה שיש בו אפשרות צמצום, לרכז מחשבתו בענין אחד. ויש בו כח הרחבה, לחשוב בשמים ושמי השמים. זאת ועוד, יכול להתבונן איך בתוך העצבות יש כמובן צמצום אולם יש בו גם הרחבה. כגון אדם עצוב, כגון שיושב שבעה באים רבים לנחמו, ונעשה הרחבה. וכן צמצום הנפש תובע הרחבה, בחינת תנו שכר לאובד ויין למרי נפש, שלכך תקנו יין בבית אבלים. ויין מרחיבו, ומשמחו, יין ישמח לבב אנוש.

זאת ועוד, פעמים מתוך העצבות מגיע למרירות, ומתוך המרירות באה השמחה, כמ"ש התניא. שהרי לית מתיקו אלא מגו מרירו, ולית נהורא אלא מגו חשוכא.

זאת ועוד, יכול להתבונן איך ישנו צמצום גדול מזה, ובערך כך צמצום זה אינו אלא הרחבה. כי כל צמצום והרחבה אינו אלא בערך לגדר אחר.

זאת ועוד. הנמצא במצב של צמצום ומשתוקק ומקוה ומתפלל להרח"ב. עצם התשווקה קווי ותפילה זהו תחלת הרחבה, כי עצם האפשרות להרחבה זהו תחילת הרחבה. היפך יאוש שהוא צמצום גמור.

יתר על כן אם בוטח בהשי"ת שירחיב גבולו, הרי מחד בפועל נמצא בצמצום, אולם מעמקי נפשו בהרחבה.

מדוע לא מרגישים שמחה בקיום התורה והמצוות

וקשר עם הקב"ה, מדוע האדם אינו שמח בחלקו.

כיצד לעודד מעוכבי שידוכים (מספר שאל לבי)

שלום וברכה לרב. מצוי מאד אצל אלו שמעוכבים בשידוכים שהם בעצבות גדולה. רציתי לשאול:

שאלה: א. למה הנפש נכנסת לעצבות ולא מרגישה שמחה אם היא מקיימת מצוות, ולמה אין לה חיות מזה? נכון שנישואים זה אור גדול רוחני, אבל למה הנפש לא מרגישה את האור הגדול מהמצוות שהיא עושה, משבת וכו', גם הם אור רוחני גדול.

תשובה: א. יש באדם כח מעשה השכלה והרגשה. מגיל צעיר האדם השומר תו"מ רגיל לעשות מצות, וכן על דרך כלל חונך במחשבות אמונה, מי יותר ומי פחות.

אולם ה"הרגשה", ברוב המקרים אינה מתפתחת כפי התפתחות המעשה והמחשבה, ונוצר ביניהם פער. וכל זמן שאדם לא מזכך את גופו ולבו, אזי לבו אינו חש את קדושת התורה ומצותיה כראוי, כי ישנה ערלה על לבו של האדם, והיא מונעתו מלחוש רגשי קודש אלו.

שאלה: ב. למה הנפש לא שמחה מעצם הקשר עם ה', למה אין שמחה מכל הדברים הטובים שכן יש בחיים, משפחה טובה, פרנסה, בריאות, למה כשדבר אחד חסר הוא מוחק את כל השאר?

תשובה: ב. בשורש הנשמות כל הנשמות קשורים עם השי"ת, אולם בחלק הנשמה בתוך גופו של האדם, אצל רוב בני"א אין קשר חזק בגלוי, ולכך כמעט א"א לחוש שמחה אושר וסיפוק.

המן אמר "וכל זה איננו שוה ליי". כאשר יש לאדם "דבר גדול" שחסר לו והוא מאוד רוצה אותו וחושב עליו, עי"ז הוא דבק בו, וכיון שדבר זה חסר לו, לכך הוא דבוק בחסר.

זאת ועוד. מה שיש לו אינו מתבונן באופן תדיר לשמוח בו, וכמעט רואה את זה כמובן מאליו. וזהו הגדרת שמחה ועצב. שמחה - התד-

להתקרב לבורא", כך עשיתי למשך תקופה יפה ובאמת זה נתק אותי רגשית ממה שקורה סביבי. הרגשתי כאילו זה חולף לידי אבל לא קשור אלי, כי ידעתי שלא זה העיקר אלא העיקר לעשות רצון הבורא. אבל במקום לחוש שמחה הרגשתי שמלווה אותי עצבות. ניסיתי להבין מדוע, וזה מה שנראה לי :

שאלה:

א- אולי בגלל תחושת לחץ להסתכל בפתק כל רבע שעה.

תשובה:

משאלתך ניכר מודעות עצמית יפה ונכבדה!

א. "תפסת מרובה לא תפסת, תפסת מועט תפסת". ולעולם צורת העבודה באופן של הדרגה, עקבית, יסודית, אולם איטית, קמעא קמעא. וכאשר נכתב בספר להסתכל כל רבע שעה, אין הכוונה לעשות כן מיד בהתחלה. אלא כיוון להיכן להגיע.

ובתחילה אפשר להסתכל פעם ביום, ואח"כ פעמיים ביום, וכן על זה הדרך באופן שכל נעשה ברוגע ושלווה מתוך קנין בנעימות. באופן זה העבודה היא כלשון הכתוב לחזות "בנועם" ה'. הכרת ה' כולה נועם, ודרכי ההכרה באים באופן של "מקל נועם", כי דבר הנעשה בחפזה אף אם הוא מתוך רצון קנה וקדוש להתקרב לה', אינו יכול לקנות קנין פנימי בנפש, כי אינו יכול "להספג", ובמקום כך הופך להיות הכבדה על הנפש וח"ו קץ בה. וע"ז נאמר חנוך לנער ע"פ דרכו, גם כי יזקין לא יסור ממנה, כי אילו מכביד עליה הרי שהיא סרה מן הדרך כמ"ש הגר"א.

שאלה: ב- ואולי בגלל הניתוק הרגשי מהסביבה.

תשובה:

ב. צורת הבריאה בנויה באופן של איזונים. כגון איזון בין תורה ותפלה. איזון בין תורה וחסד. איזון בין רוחניות וגשמיות. וכן בענין זה איזון בין עולם פנימי עצמי, לעולם חיצוני חברתי. ולכך נצרך שום שכל מחד להיכנס לעולם פנימי רוחני בהדרגה איטית כנ"ל. ומאידך לבנות במקביל קשר חברתי עם זולתו. ולחפש שהקשר הזה יהיה כמה שניתן יותר קרוב לעולם הפנימי. אולם קשר שמאזון בו צרכי גוף - נפש. נפש בהמית, ונפש אלוקית.

דבר זה נצרך זהירות יתירה, ובפרט בימי הנעורים שדם האדם רותח יותר, ונפשו של האדם נוטה יותר לקיצוניות של קצוות, ולא ל"שביל הזהב" כלשון הרמב"ם, שביל האמצע. ולכך בכל דבר נצרך לבדוק מה התכלית. ומה הדרך הנכונה באופן של "הדרגה ואיזון", שביל הזהב לילך מחיל אל חיל.

שאלה: ג- ואולי חוסר רצון דק בעומק הנפש לבטל עצמי לבורא, ולחוש שאיני כלום.

תשובה:

ג- אמרו חז"ל, לעולם יעסוק אדם בתורה ומצוות שלא לשמה, שמתוך שלא לשמה בא לשמה. ודקדק ר"ח מולאזין זצ"ל, שאמרו "לעולם" דייקא. ולפיכך הרוצה לקפוץ ולעסוק מיד לשמה ומדלג על מקום השלא לשמה שבנפש, על דרך כלל מקום זה אינו מושקט אלא תובע את שלו, וכאשר אינו מקבל את חלקו נעשה עצב, כטבע כל נברא שכאשר אינו מקבל את חלקו נעשה עצב. וכן הדבר בנידון דידן. שתכלית העבודה היא ביטול אליו ית"ש, ביטול מוחלט. וזהו "לשמה" גמור.

ולכך אם האדם מכוון את עבודתו, לא רק כתכלית, אלא כבר עתה באופן של ביטול אני ניכר, אזי מקום השלא לשמה שבנפש תובע את חלקו ומחפש תענוג, עונג גשמי או רוחני. וכשאינו בא על סיפוקו נעשה עצב. ולכך נצרך לבנות מקום שלא לשמה בנפש ובו לזונו כראוי מתוך איזון נכון עם חלק הלשמה. וכתכלית להגיע ל-לשמה הגמור. מתוך מהלך של הגדלת השלמה, והקטנת השלא לשמה, בהדרגה איטית ויסודית. ומתוך שימת לב, מחד שהתכלית לשמה תהא בבהירותה, אולם מאידך לברר היטב תדיר שחלק השלא לשמה ניזון לפי ערכו הראוי לו עתה.

שאלה:

ד- ואולי התאמה אישית לדרך.

תשובה:

ד- אחת מן ההכרעות הכבדות ביותר אצל האדם, היא הכרעת "הדרך", לבחור דרך בעבודת ה' שבה ילך. ולצורך כך נצרך נקיות, שיקול דעת דק וישר, ותפלה וסייעתא דשמיא, ופעמים רבות אף התייעצות עם גברא רבה. על דרך כלל ראוי להכיר כמה וכמה דרכים ומתוכם לברר מה רחוק ומה יותר קרוב לפי הנראה לעת עתה, וכך להמשיך בבירור יתר בכל תקופה מתוך תפלה ובכי לפניו ית"ש שיכוונו לדרכו הנכונה.

שאלה:

ה- צורת עבודה מעשית לא מדויקת שאולי לא הבנתי היטב את אופן העבודה ולקחתי את זה על עצמי באופן כבד, במקום לקחת את זה בצורה בריאה וקלילה.

תשובה:

ה- כנ"ל אות ב'. הבנתך יש בה מרתיחת הדמים של גיל הנעורים, ונצרך לאזנה ל"שביל הזהב", כנ"ל.

השאלות והתשובות הן מהארכיון של בלבבי "שאל לבי" או מהספר "שאל לבי"

בלבביפדיה מחשבה

יום ד' 20:30

רח' קדמן 4

חולון

לפרטים 050.418.0306

הרב איתמר שוורץ

בלבביפדיה עבודה ה'

יום ג' 20:30 בדיוק

רח' הרב בלוי 33

ירושלים

לפרטים 052.765.1571

ישראל 073.295.1245 · USA 718.521.5231 2>4>12

להצטרפות לרשימת העלון | לכל ענייני העלון bilvavi231@gmail.com

ספרי מאה שערים רח' מאה שערים 15, ירושלים · הפצת ספרי קודש רח' דוד 2, ירושלים 02.502.2567

02.623.0294 · ספרי אברמוביץ רח' קוטלר, 5 בני ברק 03.579.3829

רכישת ספרי הרב: ספרי אברמוביץ משלוח ברחבי העולם 03.578.2270 books2270@gmail.com